Η ύβρη και η νέμεση στη γενετική τεχνολογία (Γιώργος Παπαθανασόπουλος)

Categories : ΒΙΟΗΘΙΚΗ

Date : 19 Ιουλίου, 2012

Στην παραζάλη και στην παραίσθηση της αλαζονείας του ο άνθρωπος παραβιάζει τους φυσικούς και ηθικούς νόμους, όπως είναι αυτοί της αναπαραγωγής του είδους. Έχει την ψευδαίσθηση ότι θα τους καταργήσει, ή πως θα τους μετατρέψει υπέρ του εγωιστικού οφέλους του, αψηφώντας τις σε βάρος του επιπτώσεις, που είναι βέβαιο πως θα υπάρξουν. Η εκ μέρους του ιλιγγιώδης ανάπτυξη της τεχνολογίας είναι το «όπιο» του, για να αισθάνεται «παντοδύναμος» και να ξεχνά την τραγικότητα της ζωής του και τον επερχόμενο θάνατο του, να παραβλέπει την ελαχιστότητά του έναντι του σύμπαντος. **Μετά τόσες χιλιετίες πολιτισμού ακόμη δεν διδάχθηκε πως η ύβρη φέρνει τη νέμεση, και τα τόσα παθήματα του δεν τούγιναν μαθήματα**.

Οι αναπαραγωγικές τεχνολογίες χαιρετίσθηκαν ως μέγα επίτευγμα της ανθρωπότητας, γιατί βοηθάνε να αποκτήσουν παιδιά τα ζευγάρια εκείνα που έχουν δυσκολίες με τον φυσιολογικό τρόπο. Μέσα στους πανηγυρισμούς και στις ζητωκραυγές λησμονήθηκαν ή παρασιωπήθηκαν οι ηθικές και κοινωνικές επιπτώσεις, αλλά ακόμη και αυτές στους τομείς της υγείας που μπορούν να προκύψουν. Όταν αναφύησαν τα προβλήματα στην αρχή επιχειρήθηκε να φιμωθούν οι φωνές που επισήμαναν τους κινδύνους από το τεχνολογικό επίτευγμα και όταν φάνηκαν πόσο σοβαρά ήσαν τα προβλήματα αυτά τότε άρχισαν να ψηφίζονται Νόμοι, που, ως συνήθως στη Δύση, δεν αντιμετωπίζουν ριζικά τα προβλήματα , αλλά δρουν αποσπασματικά και επιφανειακά. Έτσι 34 χρόνια μετά την γέννηση με τεχνητή γονιμοποίηση του πρώτου παιδιού **η «άγρια δύση» στα έμβρυα γίνεται πια παγκόσμιο καθεστώς και η Ελλάδα είναι «η αγριότερη της άγριας Δύσης»!**

Σοβαρό ηθικό και κοινωνικό πρόβλημα, που ανεφύη από την αρχή, ήταν η επέκταση

της εξωσωματικής γονιμοποίησης σε δότες έξω από το ζευγάρι που ήθελε να τεκνοποιήσει, δηλαδή η «ετερόλογη γονιμοποίηση». Τρεις είναι οι τύποι της:

Α) Η γονιμοποίηση του ωαρίου της γυναίκας με σπερματοζωάριο όχι του συζύγου ή συντρόφου της.

Β) Η γονιμοποίηση με το σπέρμα του συζύγου αλλά με ωάριο όχι της συζύγου ή συντρόφου του. Και

Γ) Η γονιμοποίηση να είναι με σπερματοζωάριο και ωάριο ξένα προς το ζευγάρι…

Στην τυφλότητα της αλαζονείας των εφευρετών των αναπαραγωγικών τεχνολογιών δεν ελήφθη υπόψη ότι ο άνθρωπος που προέρχεται από ετερόλογη γονιμοποίηση θα αναζητήσει κάποια ημέρα τον πραγματικό πατέρα του ή/και την πραγματική του μητέρα. Όταν προέκυψε το ζήτημα ο Νομοθέτης απαγόρευσε την αποκάλυψη της ταυτότητας των δοτών και νόμισε ότι έτσι τακτοποιήθηκε το ζήτημα…. Όμως με απαγορεύσεις δεν λύνονται τα υπαρξιακά ζητήματα, τα οποία στους υλιστές είναι άγνωστα και επομένως απρόσιτα… Το τελευταίο περιστατικό μιας τέτοιας αναζήτησης συνέβη πρόσφατα στη Γαλλία. Το Διοικητικό Δικαστήριο του Montreuil, στις 14 του περασμένου Ιουνίου, απέρριψε το αίτημα της Αγάθης, 31 ετών, να γνωρίσει την ταυτότητα του πραγματικού της πατέρα. Ο σύντροφος της μητέρας της δεν μπορούσε να τεκνοποιήσει και χρησιμοποιήθηκε το σπέρμα «αγνώστου» ανδρός, που γονιμοποίησε το ωάριο της μητέρας της. Όταν το έμαθε η Αγάθη διέκοψε κάθε σχέση με τον «θετό» πατέρα της, καθώς και με τη μητέρα της και αποδύθηκε σε μια προσπάθεια να βρει τον αληθινό της πατέρα. Οταν εξάντλησε την προσπάθεια στις γαλλικές διοικητικές υπηρεσίες προσέφυγε στη γαλλική δικαιοσύνη και αφού εξαντλήσει και εκεί τον αγώνα της θα τον συνεχίσει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων… Είναι ένα παράδειγμα του ηθικού και κοινωνικού κυκεώνα που προκαλεί η αναπαραγωγική τεχνολογία. Η κοπέλα για την ψυχική της ισορροπία αναζητεί τον πατέρα της και έχει από την πλευρά της δίκιο. Αλλά και ο «άγνωστος» δότης – πατέρας της έδωσε το σπέρμα του, με την προϋπόθεση της ανωνυμίας που του εξασφάλιζε ο νόμος και φυσικά δεν θα ήθελε να μπλέξει με πατρότητες, που θα περιέπλεκαν τη ζωή του…

Από τις 25 Ιουλίου του 1978, όταν γεννήθηκε η Λουίζ Μπράουν, το «πρώτο παιδί του σωλήνα», όπως ονομάστηκε τότε, έως σήμερα έχουν γεννηθεί σε όλο τον κόσμο περίπου πέντε εκατομμύρια παιδιά με μεθόδους εξωσωματικής γονιμοποίησης. **Όσοι καυχώνται γι’ αυτό το επίτευγμα παραβλέπουν πόσα εκατομμύρια έμβρυα πετάχτηκαν στα σκουπίδια και πόσα παραμένουν σε βαθιά κατάψυξη (υγρού αζώτου) και περιμένουν την τύχη τους…** Ως προς τον αριθμό τους ενδεικτικά αναφέρεται ότι η αρμόδια υπηρεσία της Αγγλίας υπολόγισε πως για τα χρόνια 2005 και 2006 από τα 100 έμβρυα που προέκυψαν με την τεχνητή

γονιμοποίηση τα 52 πετάχτηκαν στα σκουπίδια, 24 παρέμειναν σε βαθιά κατάψυξη και τα υπόλοιπα τέθηκαν στις μήτρες των γυναικών. Από τα τελευταία γεννήθηκαν υγιή έξι έως εννέα παιδιά. Αυτό είναι περίπου το αποτέλεσμα των ερευνών και σε άλλες χώρες: σε εκατό έμβρυα περίπου δέκα γίνονται παιδιά...**Για να προκύψουν επομένως αυτά τα 5.000.000 παιδιά πετάχτηκαν στα σκουπίδια τουλάχιστον 25.000.000 έμβρυα! Πρόκειται για μια από τις μεγαλύτερες γενοκτονίες που γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα, που αμείλικτα για τα ανήμπορα έμβρυα συνεχίζεται.....** Πολλά από τα 5.000.000 παιδιά αναζητούν, όπως η Αγάθη, τους πραγματικούς γονείς τους, ενώ ορισμένα αντιμετωπίζουν σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα.

Στην Ελλάδα

Στην Ελλάδα η κατάσταση στα έμβρυα που προκύπτουν από την υποβοηθούμενη αναπαραγωγή είναι αγριότερη της «άγριας δύσης», διότι δεν υπάρχει οποιοσδήποτε έλεγχος. Πριν από δέκα χρόνια ψηφίστηκε ο πρώτος Νόμος για την υποβοηθούμενη αναπαραγωγή και το 2005 ο δεύτερος. Για την εποπτεία εφαρμογής των δύο Νόμων και για τον έλεγχο της λειτουργίας των μονάδων γενετικής τεχνολογίας συγκροτήθηκε η Εθνική Αρχή Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής. Η εν λόγω Αρχή αν και ξεκίνησε με τους καλύτερους οιωνούς έπεσε θύμα υποχρηματοδότησης, απαξίωσης από την Πολιτεία του έργου της και γραφειοκρατικών αγκυλώσεων, που δεν της επέτρεψε ουδέποτε να αποδώσει έργο. Γι’ αυτό και τα μέλη της παραιτήθηκαν και έκτοτε απλά δεν υπάρχει η Αρχή!...**Μη υπαρχούσης της Αρχής δεν υπάρχει οποιοσδήποτε έλεγχος και η εφαρμογή της εξωσωματικής γονιμοποίησης στη χώρα μας συνεχίζεται σε ένα καθεστώς αυθαιρεσίας**. Το τί γίνεται σε κάθε μονάδα εναπόκειται στην καλή θέληση (;) των επιχειρηματιών και των επιστημόνων που εργάζονται σε αυτές. Σημειώνεται ότι δέκα χρόνια μετά την ψήφιση του πρώτου Νόμου ακόμη είναι ανέφικτη η αδειοδότηση των μονάδων ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής και των τραπεζών κρυοσυντήρησης των εμβρύων. Επίσης ποτέ δεν ξεκίνησε η εθνική καταγραφή των αποτελεσμάτων εξωσωματικής γονιμοποίησης σε εθνικό επίπεδο.

Αυτή είναι η «καλή» πλευρά του προβλήματος στην Ελλάδα. Γιατί υπάρχει και η κακή. Η πλευρά που στο ελληνικό «φαρ ουέστ» έχει σχέση με την παράνομη διακίνηση γεννητικού υλικού και την ανεξέλεγκτη δραστηριότητα κυκλωμάτων εμπορίου εμβρύων.

Στην κατάσταση αυτή και στο τεράστιο εθνικό, ηθικό και κοινωνικό – δημογραφικό πρόβλημα που υπάρχει η Εθνική Επιτροπή Βιοηθικής σιωπά. Παράλληλα μένει αδρανής η Ειδική Συνοδική Επιτροπή Βιοηθικής της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία

από το 2008 και επί τέσσερα και πλέον χρόνια δεν παράγει οποιοδήποτε έργο. Όμως τα βιοηθικά προβλήματα στην Ελλάδα δεν σταμάτησαν τότε, αλλά υπάρχουν και γιγαντώνονται. Απλώς τα αγνοούμε, μέχρι να μας κατακλύσουν...

(Εκτενές απόσπασμα άρθρου από antibaro.gr)

ΣΧΕΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ:

Υποβοηθούμενη Αναπαραγωγή (Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγ. Βλασίου κ. Ιερόθεος)

Αυξημένος κίνδυνος για γενετικές ανωμαλίες σε μωρά που γεννήθηκαν με εξωσωματική γονιμοποίηση

Οι Κίνδυνοι της Εξωσωματικής Γονιμοποίησης, που κανείς δε θα σας τους πει! (Χάδλα – Σκαρλάτου Παναγιώτα, Βιολόγος, Γενετική και Μοριακή Βιολογία MSc Biology)

Τεχνητή γονιμοποίηση (Λέων Μπράνγκ)

Τεχνητή γονιμοποίηση (π. Κωνσταντίνος Στρατηγόπουλος)

Υποκρισία πολιτικών και επιστημόνων (Χρήστος Δενάζης)